Jászberény, 1878. december 17. – Miskolc, 1965. szeptember 23.

Apja törvényszéki hivatalnok volt. Gimnáziumi érettségit tett, majd jogi tanulmányokat folytatott. 1907 májusában hadbíró-gyakornok lett. 1910. május 1-jétől hadbíró főhadnagyi rangban a székesfehérvári V. honvédkerület bíróságán teljesített szolgálatot, majd hasonló beosztásban a kassai III. honvédkerületi parancsnokságra helyezték. 1914 májusától hadbíró százados a szatmárnémeti dandárbíróságon. 1921. november 1-jén a trianoni békeszerződés katonai rendelkezései miatt hadbíró őrnagyi ranggal nyugdíjazták. Gazdálkodni kezdett, fuvarozást vállalt, mezőgazdasági szakiskolai oklevelet szerzett. Belépett a Független Kisgazdapártba, 1935. március 31-én a párt képviselőjelöltje a bódvaszilasi választáson, a második helyet szerezte meg a mandátumot elnyert Nemzeti Egység Pártja jelöltje mögött. 1947. augusztusban csatlakozott a Magyar Függetlenségi Párthoz, az országgyűlési választáson a Borsod-Gömör, Zemplén és Abaúj vármegyei választókerületben mandátumot szerzett. 1947. november 20-án az Országos Nemzeti Bizottság az ő képviselői mandátumát is törvényellenesen megsemmisítette. 1952. június 25-én feleségével miskolci házukból Hortobágy-Borsó-tanyára telepítették ki. A zárt munkatábor felszámolása után, 1953 őszén térhettek vissza a megyébe, majd később Miskolcra.